

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 169: Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven, aktieavancebeskatningsloven, skattekontrollloven og lov om en arbejdsmarkedsfond. (Aktiekøberetter i koncernforhold og medarbejderaktier til ansatte i udenlandske selskaber).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 28/1 99. Første behandling 23/2 99.
Betænkning 14/4 99).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.
Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 189: Forslag til lov om ændring af selskabsskatte-loven og lov om skattefri virksomhedsomdan-nelse. (Fusion, selskabsstiftelse og virksom-hedsomdannelse med skattemæssigt tilbage-virkende kraft).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 25/2 99. Første behandling 18/3 99.
Betænkning 14/4 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 207: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Skattefritagelse for dataforbindelser tilsluttet en computer med adgang til arbejdsstedets netværk).

Af Gyda Kongsted (V) og Tom Beck (KF) m.fl.
(Fremsat 25/3 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Lovforslaget foreslår, at en arbejdsgiverbetalt telefonforbindelse, som også kan bruges til datatransmission, en såkaldt ISDN-linje, skal fritages for beskatning efter reglerne om fri telefon. Forslaget strider imod det, som Folke-tinget vedtog i 1997, og som Venstre og De Konservative dengang tilsluttede sig og stemte for.

Jeg vil gerne indledningsvis pointere, at det også er regeringens opfattelse, at det er vigtigt for den samfundsmæssige udvikling, at kendskabet til og brugen af IT udbredes så meget som muligt, også for at skabe mere fleksible arbejdsmæssige rammer.

Regeringen er derfor også gået foran, for at disse mål bliver ført ud i livet, bl.a. med skattefritagelse for en arbejdsgiverbetalt hjemme-pc og med den under Forskningsministeriet aftalte

pulje, IT-Springpuljen, hvor midlerne er gået til etablering af hjemmeuddannelses-pc'er.

Jeg har allerede tidligere i mine svar til Folketinget på spørgsmål nr. S 1088, 1089 og 1351 redegjort for den skattemæssige behandling af arbejdsgiverbetalte transmissionslinjer. I svarene har jeg også givet udtryk for, at jeg ikke mener, der er grund til at tage initiativ til en ændring af reglerne. Det vil jeg gerne uddybe.

Forslaget fra V og K vil indbyde til en omgåelse af reglerne om fri telefon. For fremtiden vil det nærmest være hypotetisk at tro, at der i praksis vil ske beskatning af fri telefon. Så vidt jeg er orienteret, kan man med den teknologiske udvikling samle alle former for kommunikation, her også almindelig taletelefoni, under ét via computeren.

De kontrolmæssige aspekter heraf vil efter min mening gøre en beskatning af fri telefon helt utopisk. Jeg vil ikke have skattefolk rendende i private hjem på uanmeldte kontrolbesøg, og det er jeg i øvrigt sikker på at forslagsstillerne heller ikke vil.

I praksis vil det stillede forslag således indebære, at de, der kun har fri telefon til fax og tale, vil blive beskattet, men de, der derudover også har en datatransmission, vil slippe for beskatning.

Jeg vil derfor gerne gøre det helt klart, at det spørgsmål, som lovforslaget rejser, ikke kun er spørgsmålet om beskatning af datatransmissionslinjer, men et spørgsmål om beskatning af fri telefon som sådan. Udbredelse af IT og den i øvrigt meget hurtige teknologiske udvikling vil få som uundgåelig konsekvens, at vi om meget kort tid tvinges til at opgive beskatning af fri telefon, hvis vi skal undgå forskelsbehandling på det område.

De, der har arbejdsgiverbetalte datatransmissionslinjer, slipper for beskatning, hvorimod de, der ikke har, beskattes. Det kan enhver se er både urimeligt og åbelsigt.

Som jeg ser det, tog Folketinget med 1997-ændringerne netop forskud på fremtidens teknologiske udvikling på det her område ved at præcisere, at datatransmissionslinjer sidestilles med en almindelig telefon. Jeg vil derfor gerne fremhæve, at det er med en vis undren, at vi overhovedet skal diskutere den her problemstilling i dag, når det nu så tydeligt fremgår af forslaget fra 1997, at en arbejdsgiverbetalt datatransmissionsforbindelse ikke er omfattet af skattefritagelsen for pc'er, men behandles som fri telefon. Og så kan jeg da også minde om, at

det stemte Venstre og De Konservative for og stod bag dengang.

Reglerne for beskatning af fri telefon, derunder datatransmissionslinjer, som de er udformet i dag, er en meget gunstig beskatningsform. Reglerne er meget fleksible, og den skattemæssige værdi på 3.000 kr. årligt er meget gunstig, da værdien gælder, uanset hvor mange telefoner og transmissionslinjer arbejdsgiveren stiller til rådighed i den ansattes hjem, sommerhus m.v. Afholder arbejdsgiveren således f.eks. faktiske udgifter på 10.000 kr. på årsbasis, ja, så er den skattemæssige værdi af godet fortsat kun 3.000 kr. om året.

Dernæst er det også vigtigt at fremhæve, at reglerne fører til, at det er den praktiske hovedregel, at ansatte ikke beskattes af fri telefon i forbindelse med arbejdsgiverbetalt ISDN-forbindelse på hjemme-pc'en, fordi den skattemæssige værdi på 3.000 kr. kan reduceres med de private telefonudgifter, som den ansatte selv har afholdt.

Jeg mener således, at det efter disse bemærkninger må stå tydeligt for enhver, at de nuværende regler på ingen måde hæmmer IT-udviklingen, og at en skattefritagelse som foreslået vil være ødelæggende for et i øvrigt gunstig og fleksibelt indrettet regelsæt. Regeringen kan på den baggrund ikke støtte forslaget.

Jens Peter Verner (S):

Mulighederne for at have skattefrie pc'er til rådighed har skatteministeren jo meget omhyggeligt redegjort for her i sit indlæg.

Jeg vil sige lidt om spørgsmålet at have fri telefon til rådighed. Det er jo sådan i Danmark, at vi har faktisk meget lempelige regler for beskatning af fri telefon. Jeg kender mange, der gerne vil nøjes med at have en telefonregning på ca. 1.500 kr. om året, som jo er nettoværdien af de 3.000 kr., man beskattes af, når man har fri telefon.

Det forslag, som Venstre og De Konservative stiller her i dag, vil betyde, at der bliver tale om helt skattefri fri telefon – helt skattefri fri telefon – hvis det er sådan, at telefonen tilkøbes ISDN-linjen.

Lovforslaget forudsætter skattefrihed, når ISDN-forbindelsen eller dataforbindelsen er tilkoblet arbejdsstedets netværk; men fra det netværk er der jo en naturlig opkobling til Internettet.

Det forslag, som Venstre og De Konservative fremsætter, vil således betyde, at de, der er så

heldige at have en fri telefon til rådighed og samtidig har en ISDN-opkobling, bliver fri for at betale skat af den fri telefon, fordi de i stedet kan koble telefonen på ISDN-opkoblingen. Det er selvfølgelig fordelagtigt for dem, der i forvejen faktisk behandles meget fordelagtigt, når der alene som sagt beskattes 3.000 kr. for den frie telefon.

Lad mig også nævne, at den fordel, som omkring 120.000 personer har ved at have fri telefon til rådighed, jo i princippet betales af de skatteborgere, som ikke har fri telefon. Fordelen svarer til skatten af 350 mio. kr. eller tæt på 200 mio. kr.

Har man i øvrigt private telefonudgifter på 3.000 kr. om året, som man selv betaler, vil der jo heller ikke fremover ske nogen beskatning på ISDN-linjen, for så er man dækket ind.

Med disse bemærkninger skal Socialdemokratiet afvise forslaget.

Gyda Kongsted (V):

Jeg skal på vegne af forslagsstillerne udtrykke dyb forundring over, at arbejdsgiverbetalt hjemmecomputer med tilhørende soft- og hardware er skattefrit, hvorimod den tekniske anordning, der skal give forbindelsen til arbejdsgiverens netværk og dermed adgang til informationsudviklingen, bliver beskattet hos arbejdstageren.

I Folketinget tror jeg vi er enige om på tværs af alle partier, at vi vil gerne hjælpe børnefamilien til en mere fleksibel hverdag, der kan hænges sammen med både arbejde og børn. Vi vil gerne hjælpe førtids- og invalidepensionisterne til en mere indholdsrig og delvis selvforsørgende daglig tilværelse i skåne/fleksjob. Vi vil gerne skabe skåne/fleksjob til de marginaliserede grupper, f.eks. de handicappede. Vi vil også gerne hjælpe de arbejdsløse i de tyndbefolkede områder uden arbejdsplads; og endelig vil vi gerne være på forkant i den globale udvikling.

Forskningsministeren har ligefrem lavet en analyse af den potentielle udbredelse af hjemmebaseret telearbejde i Danmark, herunder de barrierer, der i dag findes for en effektiv udbredelse, og her er beskatningen en af dem.

Til at løse ovennævnte punkter har vi et unikt instrument, der med ét slag kan afhjælpe disse problemer, nemlig computeren. I dag er det så især beskatningen af netværket til den arbejdsgiverbetalt hjemmecomputer, vi skal forholde os til.

Hjemmecomputeren er unik på den måde, at den giver hurtig og korrekt information mellem afsender og modtager, uanset hvor i verden hver især befinder sig. Den kan bruges som et middel til at tilvejebringe skåne/fleksjob hos virksomhederne, således at der kan skabes hjemmearbejdspladser til f.eks. de handicappede samt førtids- og invalidepensionisterne.

Den giver fleksibilitet i forholdet mellem arbejdsgiver og arbejdstager, således at en arbejdstager kan vælge at arbejde delvis hjemme, f.eks. i forbindelse med børns sygdom, hvilket er en stor hjælp til børnefamilierne.

Den kan også skabe arbejdspladser til borgere i de tyndbefolkede områder, og det burde glæde i hvert fald miljøministeren, idet den så nedsætter biltrafikken på vejene og dermed mindsker den globale forurening. Den er ligeledes et godt instrument til brug for eksport af Danmarks vigtigste råstof, nemlig befolkningens generelt høje videns- og uddannelsesniveau.

Den forrige socialdemokratiske skatteminister udtalte da også i sin begrundelse for at friholde hjemmecomputeren for skat, og jeg citerer: »... at det vil være skattepligtigt at få stillet en pc til rådighed til rent privat brug. Omvendt vil selv et mindre arbejdsmæssigt behov være tilstrækkeligt til, at den private brug bliver skattefri.«

Vi står nu i den barokke og absurde situation, at selve pc'en er skattefrit, hvorimod den tekniske forbindelse mellem arbejdsgiver og arbejdstager bliver beskattet, så her mangler logikken totalt, specielt set i lyset af, at Internettet bliver et vigtigere og vigtigere arbejdsredskab. Det helt absurde har indtil i dag været, at dette høje Tings egne medlemmer som de eneste i Danmark ikke skulle betale skat af deres private brug.

En ISDN-forbindelse bliver ifølge ministeren beskattet med samme værdi som en arbejdsgiverbetalt telefon med 3.000 kr. pr. år ud fra den betragtning, at man jo kan surfe på Internettet og modtage e-mails.

En dial back-funktion, hvilket vil sige, at en arbejdstager på egen telefon ringer op til arbejdsgiveren, der så ringer tilbage, således at arbejdstageren på denne måde bliver koblet op på arbejdsgiverens computer, bliver ikke beskattet.

Der er flere og flere arbejdspladser, der i dag bruger computeren. Jeg skal nu komme med et konkret eksempel fra den virkelige verden.

Arbejdsgiver og arbejdstager aftaler et forbrug på maksimum 1.000 kr. pr. år for hjemme-computeren. Alt derudover afregnes kontant til arbejdsgiver. Regnestykket for 1998 ser således ud: samtaleforbrug 747,70 kr., abonnement 2.644 kr., i alt 3.391,70 kr. Af disse beløb bliver arbejdstageren nu beskattet af 3.000 kr., hvoraf der skal indeholdes A-skat samt arbejdsmarkedsbidrag.

Ifølge ministeren kan arbejdstager få pengene retur ved fremvisning af privat telefonregning, men ikke det hele, for hvordan med arbejdsmarkedsbidraget? Bliver det refunderet? Har arbejdstageren derimod ikke egen privat telefon, vil dette indebære, at ovennævnte arbejdstager nu skal betale A-skat m.v. for at modtage post fra arbejdsgiver.

Hvor er logikken og visionerne i hele dette bureaukratiske cirkus? Ministeren kan ikke engang oplyse, hvor mange der betaler skat af deres arbejdsgiverbetalte ISDN-forbindelse. I Danmark er der lidt over 3 millioner private telefonabonnementer, så beløbet kan ikke være stort, men det må administrationen være. Og hvad med den lille fru Jensen, der ikke har råd til telefon? Hun skal nu betale skat for at modtage post fra sin arbejdsplads, men ikke direktøren, for han beholder selvfølgelig sin egen telefon og slipper derfor for skatten.

Den gældende lov er derfor helt igennem asocial og er derudover en hindring for skabelsen af nye hjemmearbejdspladser, herunder de manglende skåne-/fleksjob til samfundets svage grupper. En arbejdsgiverbetalt hjemme-computer kan derfor kun være et anliggende alene mellem arbejdsgiver og arbejdstager; det kan aldrig være et anliggende, lovgiverne skal blande sig i.

Med disse ord vil jeg oversende lovforslaget til udvalgets velvillige behandling.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Når den tidligere skatteminister drages ind i ordførertalen, vil jeg godt citere fra det lovforslag, L 180, som blev behandlet i samlingen 1996-97. Her fremgår det, at software, scannere, modem m.v. betragtes som tilbehør til computeren, hvorimod f.eks. telefonforbindelse, der kan anvendes til datatransmission, behandles efter reglerne for fri telefon.

Det var Venstre og De Konservative helt enige i, det stemte Venstre og De Konservative for,

da dette lovforslag blev behandlet, og det er dog ikke lang tid siden.

Jeg vil godt sige, at det forslag, man fremsætter her fra Venstres og De Konservatives side, jo har en konsekvens. Det har den konsekvens, at man afskaffer beskatningen af fri telefon. Det er dét, det får af betydning, og det synes jeg Venstre og De Konservative skulle forholde sig til, når de fremsætter et sådant lovforslag.

Flemming Hansen (KF):

Jeg vil straks erkende, at bedre, end det står i bemærkningerne til lovforslaget og blev sagt i ordføreren for forslagsstillernes, fru Gyda Kongsteds indlæg, er jeg ikke i stand til at argumentere, og derfor skal jeg bare sige, at vi naturligvis som medforlagsstillere er enige i de betragtninger.

Jeg kan ikke lade være at sige, at når hr. Jens Peter Vernersen taler om en fri telefons lykkeligheder – det er, som om man er særlig heldig, når man får en fri telefon af sit firma – så skal han jo altså huske på, at når man får en fri telefon, så er det, fordi man har brug for den, også på firmaets vegne, derhjemme. Det er jo ikke noget, man bare får, fordi man hedder Olsen eller Hansen eller Vernersen; det er simpelt hen, fordi ens liv og ens arbejde er meget svært at adskille. Det er normalt argumentet for, at man får en fri telefon.

Jeg må sige til regeringen, at jeg tror, at den kæmper lidt mod vindmøller på det område her. Jeg tror, at der ikke går 2 år, så er det her gennemført, hvis ikke det bliver gennemført nu, og jeg synes lige så godt, regeringen kunne vise imødekommethed, og så lad os sammen lave noget ordentligt ud af det her, for det kommer: I kæmper mod vindmøller.

Aage Frandsen (SF):

Umiddelbart kan det godt lyde ulogisk, at man på den ene side har regler vedrørende computere, men når det drejer sig om forbindelsen dertil, er det nogle andre regler, der gælder. Derfor kunne man sige, at så tilgodeser lovforslaget jo denne urimeligheds ophævelse.

Men problemet er dét, som skatteministeren har beskrevet, og det synes jeg også forslagsstillerne er nødt til at forholde sig til, for det betyder jo så i virkelighedens verden, at om kort tid skal man i hvert fald ophæve alt det, som vi har omkring beskatning af fri telefon, for vi har jo en ISDN-linje, vi har telefon på samme linje, osv.

Det skal man så gøre med åbne øjne, og det var jo også det, hr. Flemming Hansen var inde på, at det skulle man så ophæve, i diskussionen om, at man kæmper mod vindmøller; at man simpelt hen skulle give op i kampen for at bevare reglerne omkring beskatning af fri telefon.

Og er det dét, man vil, jamen så er det den diskussion, vi skal tage. Og jeg kan godt se, at der er en manglende logik i det, men omvendt, hvis man åbner for det, som ligger i forslaget, så har man i hvert fald gennemført nogle regler med ganske vidtrækkende konsekvenser, for så betyder det jo, at man ikke kan skelne mellem de her ting; det er også muligt, at man ikke kan det om nogle år, og så er det det, man vil gøre.

Så ud fra de betragtninger vil vi da godt kigge på, om der er noget i det her, man kan gøre noget ved, men ministerens bemærkninger var i hvert fald sådan, at vi i hvert fald ikke kan sige ja til det, fordi det jo under alle omstændigheder betyder, at vi så ændrer regelgrundlaget fuldstændigt for beskatning af fri telefon.

Det er også muligt, at forslagsstillerne mener, at man skal fjerne disse bestemmelser, og at man ikke skal have beskatning af fri telefon. Det er muligt, at det er det, man mener med det, og så er det sådan set så også reelt nok; det kan man da forholde sig til. Men hvis det lige som er den underliggende konsekvens af forslaget, så er det i hvert fald det forslag, man skal diskutere i stedet for, og ikke kun det her.

Klaus Kjær (DF):

Argumentet om muligheden for via arbejdsgiveren at benytte Internettet holder jo ikke. Det er jo op til arbejdsgiveren selv, om han vil foretage en sådan opkobling til Internettet. Det er jo ikke givet, og når arbejdsgiveren så endelig vælger, at der skal ske sådan en opkobling, må man da gå ud fra, at det er i arbejdsgiverens egen interesse, at det sker, og ikke fordi han på en eller anden måde vil belønne medarbejderen.

Der er jo også på mange arbejdspladser adgang til direkte at gå ind på Internettet. Skulle den medarbejder, der sidder på sin arbejdsplads og som privat surfer lidt rundt på Internettet, så også beskattes af den trafik, han foretager i arbejdstiden? Det må jo være konsekvensen af den argumentation, som kommer fra skatteministerens side.

Så er der spørgsmålet om betaling af det mikrosekund, som det varer at sende en privat

e-mail til tante Anna. Anden modargumentation mod det her forslag er der jo sådan set ikke.

Dansk Folkeparti finder, at der er tale om et godt, fornuftigt og rigtigt forslag, som vi kan støtte. En udgift, der alene tjener arbejdsgiverens interesse, skal naturligvis ikke beskattes hos lønmodtageren.

Sonja Albrink (CD):

I CD mener vi som udgangspunkt, at frynsegoder skal beskattes. Ellers risikerer man jo i yderste konsekvens, at alt bliver gjort op i naturalier.

Når det så er nævnt, er det imidlertid også vigtigt at få sagt, at man i skattemæssig henseende må sondre skarpt mellem egentlige frynsegoder og arbejdsgiverbetalte effekter, der er nødvendige i forbindelse med en tidssvarende strukturering af arbejdspladser, også selv om de delvis bruges privat.

Som det jo i øvrigt også er anført i det forslag, vi her behandler, har regeringen jo som målsætning at ville fremme brugen af IT. Det er også en af målsætningerne at tilgodese hensynet til børnefamilierne, og disse dataforbindelser repræsenterer faktisk i høj grad nutiden inden for IT og er helt sikkert en bydende nødvendighed for etablering af hjemmearbejdspladser.

Hjemmearbejdspladser er altså en god måde at forbedre forholdene for børnefamilierne på, og hvorfor skal arbejdstageren så belastes økonomisk, bare fordi vedkommende prøver at følge med udviklingen og få lidt mere tid til de kære børn?

Forslaget er jo en naturlig fortsættelse af den skattefrihed, der blev givet ved en lovændring i 1997 for arbejdsgiverfinansierede computere til brug for hjemmearbejde, og forslagsstillerne har jo netop afgrænset forslaget til kun at gælde opkoblingen til arbejdsstedets netværk, så man kan jo ikke sige, at der ligefrem åbnes en ladeport for skattefri frynsegoder med det forslag.

Det er da også rigtigt, som skatteministeren tidligere har fremført, at en sådan opkobling jo også kan give mulighed for at sende private e-mails og surfe lidt rundt privat på Internettet. Efter vores opfattelse er dette argument imidlertid udtryk for, at vi er nede i de små petitesseer, og argumentet må vige for de åbenlyse fordele og den fleksibilitet, der er forbundet med etablering af hjemmearbejdspladser.

Den private brug i denne sammenhæng overstiger sikkert ikke, hvad der gør sig gældende for selve den arbejdsgiverbetalte pc til hjemmearbejde, og denne private anvendelse er jo i forvejen skattefri, så i CD vil vi meget gerne være med til at støtte dette forslag.

Anders Samuelson (RV):

Det Radikale Venstres ordfører kan desværre ikke være til stede i dag. Derfor er jeg blevet bedt om at fremføre følgende bemærkninger til forslaget:

Venstre og De Konservative har fremsat dette lovforslag om skattefritagelse for dataforbindelser tilsluttet en computer med adgang til arbejdsstedets netværk. I dag er de arbejdsgiverbetalte forbindelser som udgangspunkt skattepligtige efter reglerne om fri telefon, hvorimod selve den private anvendelse af en arbejdsgiverbetalt hjemme-pc med tilbehør er skattefri i henhold til ligningsloven.

I Det Radikale Venstre mener vi ligesom bl.a. Venstre og Det Konservative Folkeparti, at fleksibilitet på arbejdsmarkedet er en vigtig forudsætning for virksomheders konkurrenceevne og dermed i den sidste ende til gavn for både medarbejdere og virksomheder. Det skal der ikke herske tvivl om.

Derimod kan det diskuteres, hvilke metoder der skal tages i anvendelse for at opnå denne fleksibilitet. Regeringen har allerede igangsat en række initiativer relateret til informationsteknologien, der er med til at øge fleksibiliteten på arbejdsmarkedet.

Et af de gennemførte initiativer er på skatteområdet, hvor vi så sent som i 1997 sammen med blandt andre Venstre og Det Konservative Folkeparti gennemførte en lovændring, der gav bedre muligheder for skattefritagelse for en arbejdsgiverbetalt hjemme-pc. Det gjorde vi bl.a. for at undgå, at de ansatte kom til at løbe ind i skattemæssige problemer i forbindelse med etablering af hjemmearbejdspladser.

I Det Radikale Venstre mener vi som udgangspunkt, at arbejdsgiverbetalt privat kommunikation er et frynsegode for medarbejderen, og det er det udgangspunkt, som vi arbejder ud fra, også i denne her sag. Arbejdsgiverbetalte datatransmissionsforbindelser beskattes under regelsættet om fri telefon, som er gunstigt og fleksibelt set fra Det Radikale Venstres side, og på den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Som det vil være en del bekendt, var Enhedslisten imod, da man udvidede muligheden for skattefrie frynsegoder. Vi syntes, det var en uheldig lempelse, og det følger selvfølgelig logisk deraf, at når man så vil udvide det endnu mere, er vi også imod det. Det kan ikke være overraskende.

Det er jo sådan med skattefrie frynsegoder, at det er nogle, som betales af alle dem, der ikke får et frynsegode. Det er derfor en uretfærdighed, som vi ikke synes, man på nogen måde skal udvide. Vi var meget glade, da vi i sin tid var med til at stramme voldsomt op på området, og var imod, da der skete den lempelse, som er baggrunden for debatten i dag.

Hvis det er sådan, at arbejdsgiverne synes, at det er uomgængelig nødvendigt, at en ansat har en ISDN-forbindelse, så må arbejdsgiveren jo kompensere lønmodtageren over lønnen og så på den måde holde lønmodtagerne skadesløs. Det kan under ingen omstændigheder være noget, alle andre skal betale, dem, der ikke har det pågældende frynsegode. Så vi er altså imod forslaget.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er til gengæld for forslaget her. Vi synes, det er helt rigtig, at man laver en skattefritagelse, når vi taler om en arbejdsgiverbetalt ISDN-forbindelse. At kalde det for et frynsegode viser jo bare, at man overhovedet ikke har forstået begreberne omkring frynsegoder.

Jeg tror ikke, at der er én eneste medarbejder på én eneste virksomhed her i Danmark, der har mulighed for at sidde derhjemme og udføre sit arbejde med en computer stillet til rådighed af firmaet, der betragter det som værende et frynsegode. Det er et arbejdsredskab.

Der er jo heller ikke nogen, der betragter en skovl som værende et frynsegode. Når man går på arbejde og skal grave grøfter, så er skovlen jo heller ikke et frynsegode, og jeg kan slet ikke forstå, at Enhedslisten overhovedet kan få en ISDN-forbindelse og en hjemmearbejdsplads til at blive til et frynsegode. Men det viser jo bare, at hvis man har det som udgangspunkt, så kommer man selvfølgelig også til den forkerte konklusion, som også hr. Frank Aaen kom til, at man så er imod forslaget. Men anderledes kan det vel ikke være.

Vi er i Fremskridtspartiet faktisk så store tilhængere af det her forslag, at vi gerne ville

have været medforslagsstillere på det. Vi synes, det er fornuftigt, at man laver et mere fleksibelt arbejdsmarked, hvor arbejdsgiverne har mulighed for at aftale med lønmodtagerne, hvordan arbejdet skal udføres, at man kan bruge hele eller dele af sin arbejdstid derhjemme, udføre arbejdet hjemmefra, og at arbejdsgiveren så til gengæld stiller de samme arbejdsredskaber til rådighed, som arbejdsgiveren i øvrigt ville have gjort, hvis man sad på virksomheden og arbejdede. Anderledes er det jo ikke.

Men rent teknisk er en computer jo ikke meget værd stående derhjemme, hvis ikke man er koblet op til firmaet, og derfor er opkoblingen til firmaet jo lige så integreret en del af computeren, som al softwaren i øvrigt er, og derfor burde den lighed medføre, at der selvfølgelig også er skattefritagelse for det på samme måde, som der også er i forhold til computeren.

Og så det med, at man kan sende en privat e-mail: Ja, hvor er det dog forfærdeligt. Det tager en tusindedel sekund at sende en privat e-mail. Skulle man så virkelig gå ind og beskattede hele det her område, fordi der er en mulighed for, at man kan sende en privat e-mail? Hvad så med de medarbejdere, der sidder nede på virksomheden og sender en privat e-mail? Vil skatteministeren så også have fat i dem og kræve skat? Skal man så ind og lave tidsberegning på, hvor meget man sidder og arbejder privat? Jeg sidder da oppe på mit kontor, og alt, hvad jeg laver, er bestemt ikke folketingsarbejde. Jeg sidder da også og sender private e-mails til folk, jeg kender, måske nogle, jeg har mødt på udvalgsture i udlandet og lignende. Skal jeg så også beskattes af det? Det bliver vel det næste.

Eller hvad med den lønmodtager, der tillader sig, mens han er på arbejde, at gå på toiletet og bruge virksomhedens toiletpapir? Skal man også betale skat af det? Ja, det bliver vel det næste, som skatteministeren har tænkt sig at kaste sig over i sin iver efter at kradse skatte-kroner ind.

Det, vi taler om her, er ren misundelighedsskat. Det er ikke noget som helst andet. En ISDN-opkobling er en integreret del af en hjemme-arbejdsplads, og derfor bør den selvfølgelig også være skattefritaget. Alt andet vil være helt tosset, og derfor støtter vi forslaget her.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det, hr. Behnke forbigår, er jo, at en ISDN-opkobling også er en telefonforbindelse, og i og med at den bliver skattefri, så har man også skattefri telefon. Som der står her i et notat, jeg har fra Tele Danmark: Den private teleforbindelse kan uden Tele Danmarks hjælp kobles på ISDN-forbindelsen med det udstyr, man kan købe i enhver Tele Danmark-butik. Det er også det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Og hvad så? Og hvad så? Altså selv i socialdemokratisk tankegang er der vel ikke nogen, der forestiller sig, at en arbejdsgiver vil acceptere at få en månedlig telefonregning på flere tusinde kroner, fordi en medarbejder har siddet hjemme og ringet privat på sin ISDN-forbindelse. Det er der jo ikke én eneste arbejdsgiver, der vil acceptere, og derfor er det jo et område, som vil være helt automatisk reguleret. Men skulle der så være en medarbejder, der ringer privat fra sin ISDN-forbindelse, hvad så?

Det gør jeg i øvrigt også fra Folketingets telefon. Jeg ringer da privat hjem til min kone og spørger, hvordan det går, hvordan det går med børnene, og katten har lige fået killinger, så jeg skal da lige høre . . . Det er rent privat.

Så hvis det er sådan, at man vil gennemføre den dér meget store misundelighedsskat, så bør skatteministeren også tage fat i samtlige folketingsmedlemmer og kræve, at der bliver betalt skat af det, vi taler privat i telefonen herinde. Så gad jeg nok se, hvordan hr. Vernersens telefonregning kommer til at se ud.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vi er jo her på et område, hvor der skal trækkes en grænse. Hvad er et arbejdsredskab, og hvad er et egentligt frynsegode? Det kan man jo have mange teoretiske betragtninger om, og det har da været meget spændende at høre argumenter både for og imod.

Min konklusion er, at det, forslaget her taler om, er et arbejdsredskab, og derfor støtter vi forslaget. Så kan man jo komme med mange konsekvensdragninger af det, det kan man naturligtvis, om, hvad tingene kan udvikle sig til, men det handler jo om, at vi her finder en jordnær og rimelig grænsedragning, og dér er efter vores opfattelse en ISDN-forbindelse altså et

arbejdsredskab, og det er baggrunden for, at vi støtter forslaget.

Gyda Kongsted (V):

Ja, jeg siger tak for alle de indlæg, der har været, og jeg har da lyttet med interesse både til dem, der har været for og imod, og dem, der vil tænke nærmere over det. Jeg var da glad for SF's udmelding om, at de vil se nærmere på problematikken.

Det her drejer sig ikke om frynsegoder. Det drejer sig om hjemmearbejdspladser, og det drejer sig om skånefleksjob, og der er ikke rigtig nogen logik i, at man har lidt over 3 millioner private telefonabonnementer, så jeg spørger bare: Hvor meget får man rent fysisk ind i skat?

Altså det virker underlig bureaukratisk, at først skal man indbetale skat til skattevæsenet, og så går man op med sin telefonregning, og så får man pengene tilbage. Så er det jeg siger: Hvad så med lille fru Jensen, der ikke har nogen telefon? Hun er den, der skal betale. Jeg skal ikke betale, for jeg har beholdt min egen telefon, så jeg kan få pengene tilbage. Det er dér, problemet ligger.

Jeg synes, det er synd at stoppe en udvikling af nye arbejdspladser, som vi har enormt behov for i Danmark til de marginaliserede og svage grupper, vi har. Så jeg vil stadig væk håbe på, at man kan blive enige under udvalgsarbejdet, og se velvilligt på, at det ikke er frynsegoder, det er arbejdspladser, jeg tænker på, og fornufte i det her.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Debatten her har, synes jeg, i ekstrem grad været præget af, at Venstre og De Konservative er langt bagud for den teknologiske udvikling. Man snakker om en virkelighed, der ikke længere eksisterer. Jeg har ikke hørt en eneste bemærkning fra de partier med Venstre og de Konservative i spidsen, der har tilsluttet sig det her, som har forholdt sig til, om man med det her forslag ønsker at afskaffe beskatning af fri telefon til rådighed. Jeg har ikke hørt nogen overhovedet snakke om, om man vil bruge nogle hundrede millioner kroner på det.

Jeg har heller ikke hørt nogen af de borgerlige ordførere forholde sig til, om man mener, at det er en rimelig retstilstand, hvis vi vedtager det her lovforslag, som betyder, at de, der har

fri telefon, fri fax, fri ISDN med dataforbindelse, skal slippe for beskatning, hvorimod de, der bare har en fri telefon, skal have en beskatning. Det har jeg ikke hørt nogen forholde sig til.

Man har fra de borgerlige ordførere forholdt sig til en virkelighed, der måske eksisterede for nogle år siden. Man har overhovedet ikke forholdt sig til de oplysninger, jeg gav ved starten af den her debat, om, at man også kan bruge datatransmissioner over pc'en til talekommunikation. Det er der ingen der har ment noget om.

Så jeg må bare konstatere, at hvis det er sådan, at man graver sig ned i sit sorte hul og ikke forholder sig til virkeligheden, fordi man ikke kan lide den, så kan man godt komme til nogle konklusioner, som et eller andet sted er noget, man tror på. Men jeg synes, det ville være hensigtsmæssigt, hvis også Venstre, De Konservative og andre borgerlige partier forholdt sig til den virkelige virkelighed, også selv om de måske ikke kan lide den.

(Kort bemærkning).

Gyda Kongsted (V):

Det er med vilje, jeg ikke blander telefonen ind, for det har ikke noget med telefonen at gøre. Men ministeren har ikke svaret på, hvorfor ISDN-forbindelsen er beskattet, men dial back-funktionen ikke er beskattet.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jamen jeg kan godt forstå, fru Gyda Kongsted ikke ønsker at snakke om telefon. Det kan jeg godt forstå, fordi så bliver hendes forslag fuldstændig grotesk. Og derfor er det selvfølgelig godt at snakke om noget andet end virkeligheden.

Men jeg tror nu alligevel, vi tjener både Folketinget og ikke mindst befolkningen bedst ved også at forholde os til de faktuelle kendsgerninger, der berører en sag. Det var sådan set bare det, jeg i al stilfærdighed opfordrede til. Det synes jeg at Venstre skulle tage med i deres videre overvejelser om det her forslags videre skæbne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 98:

Forslag til folketingsbeslutning om hestebehandling i Arbejdsskadestyrelsen af visse sager.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 23/3 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er et meget sympatisk forslag, vi her behandler, fordi det drejer sig om, hvordan man kan sikre, at mennesker med livstruende sygdomme, f.eks. kræft eller hiv, får deres sag behandlet hurtigst muligt i Arbejdsskadestyrelsen.

Når jeg alligevel ikke kan støtte forslaget, sådan som det ser ud her, er det, fordi man faktisk kan være bekymret for, at det kunne skabe nogle for stive regler, der hindrer, at man kan give borgerne en så hurtig behandling som muligt.

Det, forslagsstillerne foreslår, er, at vi skal sørge for, at det kommer ind i de administrative forskrifter. Det er faktisk sådan i dag, at Arbejdsskadestyrelsen har den praksis, at hvis de bliver gjort opmærksom på, at mennesker har en livstruende sygdom, at døden er nært forestående, så giver de første prioritet til behandling af de sager. Men det er klart, det også er underlagt kravene til at skaffe dokumentation osv.

Et af de steder, hvor der kan være en blokering for, at der sker en hurtig behandling, er, at Arbejdsskadestyrelsen ikke får at vide, at der er tale om livstruende sygdom.

Så det, jeg vil gøre i forlængelse af behandlingen her, er, at jeg beder Arbejdsskadestyrelsen om at udsende en orientingsskrivelse til

alle dem, der har med det her område at gøre, interessenterne, for at gøre dem opmærksomme på, at det er utrolig vigtigt, at Arbejdsskadestyrelsen får at vide, at der er tale om livstruende sygdom, det vil altså selvfølgelig først og fremmest sige læger, men også fagforeninger og en lang række andre parter, der er i berøring med de her sager.

Så vil jeg også gerne sige, at Arbejdsskadestyrelsen i samarbejde med Socialministeriet også arbejder med at lave retningslinjer for god sagsbehandling. Og det kan man jo sige er sådan en slags supplement til de administrative forskrifter, hvor man dér får mulighed for at lave en mere detaljeret beskrivelse af, hvad der er god sagsbehandling, men samtidig har man også mulighed for løbende at ændre den i takt med, at man bliver klogere og dygtigere eller får nye oplysninger. Hvis man skriver det ind i den administrative forskrift, bliver det nemt meget stift, og det er ikke sådan noget, man går og ændrer på med korte mellemrum.

Så jeg håber på, at man kan se, at det at lave nogle retningslinjer for god sagsbehandling og give interessenterne besked om, at de skal være opmærksomme på, at de skal give den melding om helbredstilstand videre til Arbejdsskadestyrelsen, kan imødekomme bekymringen for, at de mennesker her ikke får en så god behandling som muligt.

Men jeg kan af de nævnte grunde altså ikke støtte den metode, der er nævnt i forslaget.

Inger Bierbaum (S):

Forslagsstillerne ønsker med dette forslag at ændre de administrative forskrifter i Arbejdsskadestyrelsen, således at personer med livstruende sygdomme og personer i en høj alder sikres en særlig hastesagsbehandling.

Efter de oplysninger, jeg har fået, findes der ikke i dag helt formelle, nedskrevne administrative forskrifter i Styrelsen, og alene af den grund er forslaget derfor svært at imødekomme. Der er dog fastsat tidsfrister i loven, som Styrelsen arbejder efter, og samtidig har vi nu alle fået oplyst, at Styrelsen allerede i dag hestebehandler sager, hvor den tilskadekomne lider af en livstruende sygdom, hvis Styrelsen vel at mærke har fået oplysninger om det. Derfor ser vi ikke nogen grund til, at Folketinget skal foretage sig yderligere i denne sag.

Og med hensyn til, om Styrelsen skal hestebehandle sager, hvor den tilskadekomne er over 70 år, må jeg sige, at det er vi ikke enige i.